

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ. R. K. E. EGYHÁZI LAPJA

www.szrke.com

SZEPTEMBER 2012

„Dicsérem az Urat, amíg élek, zsoltárt
zengek Istenemnek, míg csak leszek.”

Zsolt. 146,2

Jézus mondta: „Isten országa közöttetek van”

(Lukács 17,21 - újfordítás)

Szeretném megosztani azt a páratlan hitélményemet kedves olvasóinkkal, kedves híveinkkel, amelynek részese lehettem fiatal koromban, de úgy él bennem és Isten erőt ad általa fél évszázad után is!

A négymillió tagságú Skót Református Egyház (The Church of Scotland) Teológiai Fakultásán folytattam tanulmányaimat és egész nyáron gyakorlati munkára voltunk beosztva vidéken. Választani lehetett és én a Hebrida szigetcsoport festői szépségű és gazdag egyháztörténelmi múltú szigetén, Ionán munkálkodtam a konferencia központban.

Munkánk az volt, hogy reggel és este a nagyszámú látogató számára istentiszteletet tartottunk az ötödik században épült és felújított templomban (hasonló az aracsi pusztai templomunkhoz) valamint nappal, reggel kilenctől délután négyig a kőműves mesterek irányításával: a régi épületmaradványok és régi tervrajzok alapján a konferencia központot építettük ki, száz férőhelyes volt már akkor is a központ és még jobban bővíteni kellett, mert állandó, egész évben tartott hitépítő református konferenciák színhelye volt a szigetecske.

A konferencia központ igazgatója George MacLeod skót református lelkész (fiatal korában moderátor-püspök is volt), aki egy esti istentisztelet után azt mondta, holnap a szemközti Mull szigetre megy át egy táborba, ahol áhítatot és beszélgetést fog folytatni a tábor lakóival, akik nem mások mint fiatalok a glasgowi javítóintézetből. Nagy Britanniában akkor még a nagykorúság ideje a 21 éves életkorral kezdődött. Kiderült később, hogy harminc 17-20 éves fiatal fiúról volt szó. MacLeod lelkész azt mondta, hogy három munkatársat óhajt magával vinni, hogy börtönmissziós tapasztalatunk is legyen, ki is választott három fiatal lelkészt, egy amerikait, egy skótot és engem. Kissé szorongva fogadtam el ezt a meghívást.

Másnap motorcsónakkal szeltük át a néhány kilométeres szigetközi szorosot. Autó várt bennünket a háromszög alakú, észak-Bácska nagyságú sziget kis kikötőjében. A sziget egy más pontján, 30 kilométerre, a tengerparton voltak egy óriási, emeletes, terméskőből épült régi halászházba elszállásolva a tábor lakói. Még az autóban megtudtuk, hogy a javítóintézetbeli fiatalok főleg lopásért, rablásért, bandabeli verekedésért lettek elítélve.

A táborban, ahol állandóan lelkészek is tartottak előadást, istentiszteletet számukra: egy óriás természetű rendőr és egy nevelő volt velük mindössze, ami első pillanatra nyugtalanító volt, mert mögöttünk tíz kilométerre erdő, előttünk pedig a tenger volt.

Megérkezésünk után minden ifjúval kezelt fogtunk, vezetőnk rövid üdvözlő beszédet mondott és egy Igét. Ebédig egy eladást tartott számukra, amelyhez bőségesen hozzászólhattak. Ugyanis a tékozló fiú története volt az alapige és George teljesen közel tudta vinni hozzájuk a példázatbeli fiatalabbik testvér tépelődését, tusakodását, aki elhatározta, döntött, hogy visszamegy minden vétke ellenére atyjához, akiben bízott, hogy megbocsát neki.

Az ebéd kitűnőnek mondható volt, mert mesterségeket tanultak ki és volt köztük néhány, aki szakácsnak képezte ki magát.

Az ebéd után egy probléma megoldásához kértek fel bennünket. Az egyik fiú a keresetén (mert mesterséget tanulásuk közben a munkájukért kaptak szerény fizetést is) vett egy új farmerkabátot. Jövetelünk előtti napon ez eltűnt. Nevelőjük kiadta az utasítást, hogy velünk, a három fiatal vendéggel együtt három általa kiválasztott javítóintézetes kutas fel a házat és a ház körüli erdőrészt a kabát után. A beosztott kutató társammal és a másik két csoporttal együtt felosztottuk a házat és tűvé tettünk mindent, de eredménytelenül. A ház környékét is három részre osztottuk, nekünk jutott a teljes tengerpart száz méter hosszúságban és valamennyi erdő. A fiatalember hagyta, hogy én irányítsam a kutatást, csak néha éreztem, mintha irányítani akarna. Volt egy kis erdei patak, amely a tengerbe folyt. Ott azt mondta: „Na, itt jobban átnézhetnénk a vízmosásos, bokros helyeket.” Pár perc múlva egy átnedvesedett ruhadarabra lettem figyelmes. Kiáltottam, hogy találtam valamit. Odajött és a sekély iszapba: a keresett, eltűnt kabát bukkant elő.

Szinte diadalmasan vitte kezébe a kabátot és én is megkönnyebbülést éreztem az eset után. A nevelőik nagyon tudták, hogy sokféle ellentét van még mindig köztük és a kabátot valamilyen személyszerű „leszámolásként” vette el valamelyik.

Az eset kissé rányomta bélyegét ott tartózkodásunkra, annak ellenére, hogy a tenger elég sima volt és több csónakkal kimentünk a tengerre és utána a szokott délutáni sportolásukat is néztük.

Vacsora után tábortüzet is gyújtottak, ahol egyházi énekek éneklése mellett megkértek bennünket, hogy egy kedvenc börtön dalukat is elénekeljük. Azt mondhatom, hogy maga a dal tartalma is félelmetes volt, de az ahogy belehevültek, még félelmetesebb. Arról szólt, hogy egy bizonyos bűnöző hogyan játszotta ki, vagy győzte le a rendőröket és nyert állandóan egérutat. De az ének után, mintha valami vad energiát adtak volna ki magukból, lenyugodtak, csendesek voltak.

Mivel másnap délig maradtunk, ott töltöttük az éjszakát velük, a nagy halászház emeletén. Két óriási helység volt fent, akár ötven ember is elalhatott egybe-egybe. Mi a belső szobában aludtunk, földre helyezett matracokon, mint a másik szobában levő harminc ifjú is. A lejárát előtt a nevelő helye volt, a mi szobánk nyitott ajtaja előtt az óriás rendőr aludt, úgyhogy, ha valaki be akart volna hozzánk jönni, rálépett volna.

Ekkor valami olyasmit éltem át, amit addig soha. A nap történései közül az eltűnt ruha keresése

majd este a vad ének vegyes érzelmeket keltett bennem. Úgy éreztem, hogy itt nem nagyon lehet majd nyugodtan, biztonságosan aludni. George MacLeod, társaim és a rendőr már elcsendesedtek, jó éjszakát kívántunk egymásnak. Lehunytam a szemem és imádkoztam. Kértem a mennyei Atyát áldjon és őrizzen meg bennünket, a fegyelmezés alatt levő fiatal testvéreinkkel együtt. Nem tudom mennyi idő telt el. Pillanatok vagy több. Bár nem is nyitottam ki a szememet, de érzékeltem: nagy világosság vesz körül bennünket. És teljes nyugalom. Mintha nem is az időben, a bűnnel teli világban lettünk volna társaimmal.

Nyugodtan aludtam át az éjszakát. A délelőtti előadással telt el, barátságos beszélgetésekkel. Mikor elindultunk, üdvívalgással kísérték ki bennünket. Az Úr volt közöttünk. Ő áldotta meg ezt a látogatást, ami azóta is erőt ad sok nehéz helyzetben, mert emlékeztet szavaira, Igéjére, ígéretére, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig!

Dr. Csete Szemesi István

Az imádság lényege

“Íme az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja az én szómat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok és ő énvelem” Jel. 3,20

Az egész Szentírásban nincs még egy Ige, amelyik tisztább fényt vet az imádságra, mint ez. Szerintem ez az a kulcs, amelyik megnyitja az imádság szent és áldott birodalmába vezető utat. Imádkozni annyi, mint Jézust beengedni a szívünkbe. A fenti Ige elsősorban arra tanít, hogy nem a mi imádságunk indítja meg Jézust, hanem Jézus az, aki minket imádkozásra indít. Ő zörget. Ezzel adja tudunkra, hogy be akar térni hozzánk. Az imádságunk mindig annak az eredménye, hogy Jézus zörget nálunk.

Ez új fényt vet a régi prófétai Igére:

“Mielőtt kiáltanának én felelek, ők még beszélnek és én már meghallgattam.” (Ézs. 65,24)

Valóban még mielőtt szólánánk, máris arra az ajándékra tereli figyelmünket, melyet már korábban nekünk szánt. Zörgetésével arra akar indítani, hogy az imádság által legyünk készek elfogadni az ajándékot, amelyet nekünk adni kíván.

Az imádságot már ősidők óta a lélek lélegzetvételének nevezik. Kitűnő hasonlat! A levegő, amelyre testünknek szüksége van, minden oldalról körülvesz minket és igyekszik belénk hatolni. Is-

mert dolog, hogy a légzést nehezebb visszatartani légzőszervünknek s a levegő máris tüdönkbe hatol és teljesíti testet éltető feladatát.

Az a levegő, amelyre lelkünknek szüksége van, szintén körülvesz minket, mindenkor és minden felől. Isten és Krisztusban a maga sokféle és tökéletesen elegendő kegyelmével egészen körülvesz bennünket. Csak arra van szükség, hogy megnyissuk a szívünket.

Az imádság az a “szerv” amelynek segítségével sivár és kiaszott szívünkben fogadjuk Krisztust. Ő ezt mondja: Ő csak nyitott ajtót keres - különben már régen az a kívánsága, hogy betérjen hozzánk. Mindenhová betér, ahol nem tagadják meg a bebozsátást. Amilyen csendesen hatol belénk lélegzőnk a levegő és végzi rendes munkáját a tüdönkben, éppen ilyen csendesen lép szívünkbe Jézus és végzi ott áldott szolgálatát. Ő ezt így fejezi ki: “Ha valaki megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz.”

Ügyelj gondosan minden szóra, nem a mi imádságunk vonja Jézust a szívünkbe, nem is ez indítja, Őt arra, hogy belépjen hozzánk.

“Vele vacsorálok.” A Biblia nyelvén a közös étkezés az együttlét legmeghittebb és legünnepélyesebb Isten és az ember között. Íme, milyen kegyelmes dolog az imádság! Az imádság nem más, mint hogy Jézust befogadjuk nyomorúságainkban. Milyen kegyelem.

Ő, aki az imádságot ajándékozta nekünk, jól ismer bennünket. Tudja, miből teremtettünk, és gondol arra, hogy csak por vagyunk. Ezért tette az imádkozást olyanná, hogy a legerőtlenebb ember is tud imádkozni. Hiszen ez csak azt jelenti, hogy megnyílik Jézus előtt. Ehhez nem kell erő. Ez akarát dolga. Be akarjuk engedni Jézust nyomorúságainkba, ez az imádság egyetlen de alapvető kérdése.

Amikor Izráel vétkezett az Úr ellen a pusztában, akkor Isten rendkívül mérges kígyókat küldött rájuk. E nyomorúságban a nép megalázkodott és irgalomért kiáltott Istenhez. Az Úr megkönyörült a pártütő népen. A kígyókat azonban nem vette el, hanem azt mondta Mózesnek, állítson fel egy rézkígyót a tábor közepén, hogy mindenki láthassa. Kegyelmeiben úgy határozott, hogy azoknak, akiket megmarta a kígyó, csak oda kell fordulniuk, rá kell tekinteniük a rézkígyóra és azonnal erőre kapnak, amely meggyógyítja őket a kígyómarás halált okozó mérgétől. Ez kegyelmes rendelkezés volt. Így mindenki menekülhetett, aki csak akart.

Ha az Úr úgy rendelkezett volna, hogy azoknak, akiket megmarta a kígyó, az érc kígyóhoz kell vánszorogniuk és meg kell érinteniük azt, akkor a legtöbbjük nem menekült volna meg, hiszen a méreg azonnal hatott, képtelenek lettek volna néhány lépésnél többet vánszorogni. De nem volt szükség másra: csak fordítsák meg a fejüket, tekintsenek a rézkígyóra és meggyógyulnak. Az Úr az Ő kegyelmével éppen így adott segítséget az újszövetségben is a kígyó által megmartaoknak.

Ez azt jelenti, engedjük, hogy Jézus éljen hatalmával és könnyítsen nehézségeinken. Alkalmat adunk Jézusnak, hogy megdicsőítse nevét a mi szükségünkben. Az imádság eredménye ezért nem az imádkozó erején múlik. Sem erős akarata, sem heves érzelmei, sem imatárgyainak világos és jó átgondolása nem feltétele az imameghallgatásnak. Nem, hála Istennek, az imádság eredménye nem ezektől függ. Az imádkozás nem más mint Jézust beengedni, hogy szükségünkhöz közeledhessen és engedni, hogy legyőzze azokat. *“Amint Mózes emelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Ember Fiának felemelnie hogy mindenkinek, aki hisz, örök élete legyen őbenne.” (Ján. 3,14-15)*

Bármilyen nyomorúságba jutunk is, akár lelki, akár testi nyomorúságba, csak arra kell tekintenünk, aki minden időben kész, hogy gyógyító erejével a bűn halálos mérgét és annak a lélek és test számára veszedelmes következményeit legyőzze. Imádkozni nem más, mint kérő tekintetünket felemelni a Megváltóra, aki készen áll és zörget, éppen a mi szükségünkre és nyomorúságainkon keresztül, hogy beengedjük Őt ezekbe, velünk egyék és megdicsőítse az Ő nevét.

Gondoljunk csak a tüdőbetegekre. Az orvosok napfényt és tiszta levegőt rendelnek nekik, télen éppen úgy, mint nyáron. Ott pihennek addig, amíg a levegő és a nap sugarainak állandó hatására meggyógyulnak. A beteg gyógyulása nem azon múlik, hogy tud-e a napsugarak és a tiszta levegő hatóerejéről. A kúra alatti érzéseitől sem függ, és az akarátán sem múlik olyan értelemben, hogy erőlködik, hogy egészséges legyen. Ellenkezőleg!

A kezelés akkor hat jobban, ha a beteg nyugodtan fekszik, megadja magát és sem értelmét, sem akarátát nem erőlteti. A Nap viszi végbe a gyógyulást. A betegnek csupán arra van szüksége, hogy betegséggel a tiszta levegőn és a napon maradjon. Éppen ilyen egyszerű az imádság is. Mindnyájunkat kikezdet a bűn maró hatása és mindnyájan halálra ítélt tüdőbetegek vagyunk.

“De feltámadt az igazság napja és gyógyulás van az Ő szárnyai alatt.” (Mal.4,2)

Az ideig és örökkévaló gyógyuláshoz engednünk kell, hogy az igazság napja érjen bennünket és ebben a napfürdőben maradjunk. Imádkozni nem egyéb, mint kifeküdni a kegyelem napfényébe. Egy példán szeretném megmutatni, milyen egyszerűvé tette az Úr az imádkozást.

A gutaütöttnek, akiről Márk evangéliuma 2. fejezete számol be, volt néhány jó barátja. Ezek tudták, hogy Jézus segíthet rajta. Ezért odavitték a ház elé, amelyikben Jézus volt. De olyan sokan voltak ott, hogy nem tudtak bejutni. Elszántan a háztetőre vitték a beteget, s annak fedelét megbontva, leeresztették őt, éppen Jézus lábához. Ezek a barátok nyugodtan álltak ott és Jézus döntő szavára vártak, amivel a beteg barátjukat azonnal meggyógyítja. De különösképpen Jézus nem ilyen szót mondott, hanem egyéb döntő szavakat hallanak. “Fiam megbocsátattak a te bűneid!” Tehát volt egy másik kérés, amelyik erősebben szólt Jézushoz. A beteg bűnei bocsátatát kérte. Pedig ez az ember egyetlen szót sem szólt Jézushoz. Csak feküdt az ágyán.

Könnyen el tudom képzelni, amint ott fekszik és csak Jézusra tekint. De Jézus hallotta ezt a szavak

nélküli imádságot, amely a beteg ember szívéből bűnei bocsánatáért kiáltott. És Jézus először erre az imára felelt. Azután a másokra is válaszolt és ezt az embert testi betegségéből is meggyógyította.

Ez segít nekünk, hogy kissé mélyebben tekinthessünk az imádság titkába. Az imádság mélyebbre hatol, mint bármely szavunk. A lélekben él, még mielőtt szavakká formáltuk volna. És még akkor is ott marad a lélekben amikor az ima utolsó szavai elhagyják ajkunkat.

És testünk-lelkünk nyomorúságát kiteríteni ebben a szent napfényben, amely csodatevő erejé-

vel a bűn minden baktériumát megsemmisíti. Imádkozónak lenni annyit jelent, mint fénykúrát venni és Jézus csodatevő erejét éjjel és nappal, minden nyomorúságunkban hatni engedni. Hívó kereszténynek lenni azt jelenti: Helyet kaptunk a napon.

Az imádság szívünk állapota: lelkiállapot. Az imádkozás egy bizonyos szívbeli magatartás Istennel szemben, amelyet Ő a mennyben azonnal, mint kiáltást hall meg. Hogy ez szavakká alakult-e vagy nem, ez Isten előtt nem jelent semmit, nekünk azonban igen.

Beküldte: Marton Károly esperes

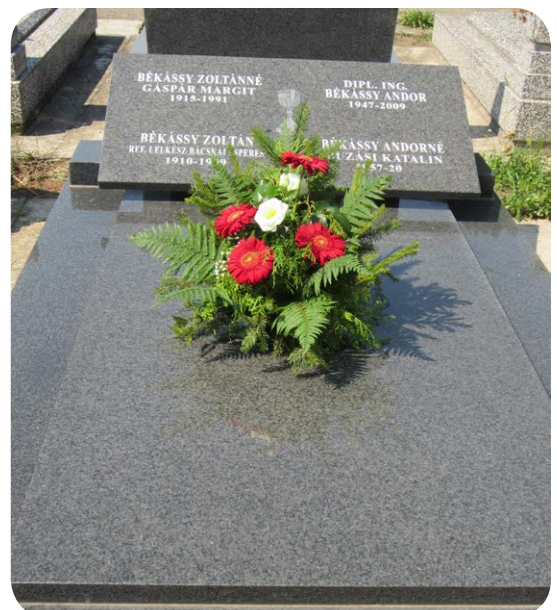
Szép számú gyülekezet Zomborban az augusztusi első Istentiszteleten

A majd 40 fokos kánikula ellenére aug. 5-én szépszámu gyülekezet várta a zombori templomban a nyaralásból Svédországba tartó Dr. Békássy N. Albert, johannita lovagot és családját. A Nyugateurópai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat világi elnöke bocskai viseletben és a rendi egyenruhájában - nyolcágú keresztes palástjában - rövid zombori látogatása során Orosz Attila, a területi illetékes esperes úr engedélyével szolgált a templomban úgy igehirdetéssel mint orgonakísérettel is. Dr. Békássyt az idén Budapesten avatták a magyar kultúra lovagjává.

A gyülekezet lelkesen énekelt és figyelmesen hallgatta az Ige üzenetét: „A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nekünk.” (Róma 5,5) Az igehirdetés alapigéjében felvett biztatással: „Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számunkra.” (1 Péter 1,3)

Imádságban emlékeztek meg a gyülekezet 3 évvel ezelőtt elhunyt pásztoráról Dipl. Ing. Békássy Andorról, áldást kérve e helyt letelepedett gyülekezetre.

Dr. Békássy N. Albert

Bizakodva tervezgetik jövőjüket

Halász Dániel lelkipásztort köszöntötte a maradéki református gyülekezet

Az istentiszteletre hívó első harangszóra érkezünk meg vasárnap (augusztus 5.-én) a szerémségi szórványmagyarság központjának is számító Maradékra, a bácskai református egyházmegye egyetlen gyülekezetébe Szerémségben. Mintha kissé ünnepélyesebben szólt volna az idén 115. esztendejébe lépő gyülekezet “kicsi fehér templomának” a harangja. Hirdetve, hogy csaknem két év után újra van állandó lelkésze a gyülekezetnek, aki a parókián is lakik családjával.

Azokban a pillanatokban Reményik Sándor Templom és iskola c. költeménye jutott eszembe, amely többször elhangzott ebben a kis községben, a nehéz esztendőkből. Önmagukat is biztatták, bátorították a maradéki reformátusok, hogy nem hagyják a templomukat, de az iskolát sem. Ha másként nem lehet, legalább anyanyelv-ápolási szinten. Lélekben megerősödve, bizakodva köszöntötték a gyülekezet tagjai a lelkészpár családját: Halász Dániel lelkipásztort, Halász-Sándor Gyöngyvér diakónust és két éves kisfiukat, Bencét. Jelképesen azt kívánták, hogy legyenek ők is – hozzájuk hasonlóan – maradók Maradékon. Szeressék meg a szerémségi végeken, a szórványok szórványában élő magyarokat, mert mint ahogyan az istentisztelet előtti és utáni köszöntőkben, jókívánásokban elhangzott: a református lelkipásztor tevékenysége ezen a vidéken küldetést jelent.

A fiatal lelkész első istentiszteletére hívó harangszó is mintha ünnepélyesebben hullámozott volna végig a falun, megremegetve a levegőt a rekkenő hőségben. A gyülekező helybeliekhez hasonlóan én is a parókia kertjében, a fenyők árnyékában kerestem menedéket. S hallgattam, amint ismét bizakodva tervezgetik jövőjüket, megmaradásuk lehetőségeit a Maradékon maradók. Az alapok adottak, s reményeik szerint meg is erősödtek az elmúlt, megpróbáltatásokkal terhes, csaknem két évtizedben. Akkor, az 1993-ban leégett parókia láttán sem rendült meg a hitük. Megtapasztalták újra: mit jelent, ha a gyülekezet összefog, ha hallgat a szívére. Ha a lelkész a jó pásztor módjára teszi a dolgát a gyülekezetben, és elviszi küzdelmeik, gondjaik, kitartásuk hírét az Egyházak Világtanácsába, a különböző egyházi segélyszervezetekbe, és nem utolsósorban jelentkezik a donációs programok pályázataira.

Hogy a korán (2008-ban) elhunyt, Maradékon 1993-tól szolgáló Béres Károly lelkész törekvése nem volt hiábavaló, bizonyítja az újraépült parókia épülete, a lelkészi irodával, az imateremmel és a lelkészi lakással, a felújított templom, valamint az udvarban felépült Petőfi Sándor Magyar Művelődési Egyesület otthona. A

leginkább mégis az, hogy a gyülekezet szorgalmas tagjai méltón ápolják hagyatékát, és az 1898-ban rendhagyó körülmények között megalapított református egyházuk örökségét. A látszatot, hogy minden rendben van, igyekeztek tartani az elmúlt mintegy két évben is, amikor nem volt állandó lelkésze a gyülekezetnek. Időnként püspökünk, dr. Csete Szemesi István, Orosz Attila bácskai esperesünk és Márton Károly bányai esperesünk tartott istentiszteletet. Hézagpótló megoldásukat, miszerint gyülekezetük ifjú tagja, Urbán Angéla tartson felolvasott istentiszteleteket azokon a vasárnapokon, amikor nem tud lelkész kiutazni hozzájuk, valamint, hogy foglalkozzon a gyerekekkel a vasárnapi iskolában – püspök urunk támogatta. Angéla korábban is olvasott fel a Bibliából, amikor Béres Károly tiszteletes, Gyenge Károly és Tilda lelkészpár, és amikor Fekete Annamária lelkészpár szolgált.

Másodszor is megkondította a harangot egy gombnyomással Grujić Földesdi Gyöngyi harangozó. A templomban már többen ültek, főleg idősebbek. Emlékezetük szerint 2009-ben volt utoljára konfirmáció gyülekezetükben. Lenne most is öt-hat konfirmandus... Remélhetőleg minden másként alakul most, hogy a fiatal lelkészpár Maradékra költözött.

– Úgy látom a bizakodás kölcsönös. Aztán, legalább harminc évig közöttünk maradjanak – köszöntötte a fiatalokat Csepregi Pál presbiter. Bence kezébe nyomva egy tábla csokoládét, már sokkal konkrétabb volt. – Meglátod, milyen jó lesz itt. Be fogjuk a lovaimat, végigfiákerozunk a falun, felvesszük a többi kispajtásokat is... A kellemes hangulatot az újra megszólaló harangszó szakította félbe. Az igehirdetésre készülődő gyülekezetnek szinte fohászként, fogadalomként hangzott az éneke: *“Dicsérhessünk és lehessünk Jézus szava hallgatói. Igaz megtartói.”*

Máté evangéliumának tanítására (18,20) épült

Halász Dániel lelkipásztor igehirdetése. Többször feltette a kérdést is: miért jövünk újra és újra istentiszteletre?

Ha figyelmesen olvassuk és értelmezzük a Szentírás tanításait, megtudhatjuk, hogy a mennyek országában állandóan van Istentisztelet. Ez jelképesen a földi életre is vonatkoztatható, hiszen az adott órában a földkerekség valamennyi templomában éppen Igét hirdetnek Isten szolgái. A maradéki gyülekezetnél maradvá, bizonyára mindannyiunknak van véleménye róla. Miben kellene, hogy más, hogy jobb legyen? És, hogy mit kell a közösségünkért megtennünk?

Bemutatkozva a gyülekezetnek Halász Dániel lelkész elmondta, hogy ő vajdasági, délvidéki:

Édesapám Hertelendyfalván (Vojlovicán) lelkész. Feleségem magyarországi, Sárospatakon ismerkedtünk meg, tanulmányaim alatt. Ő diakónus szakon végzett Nagykőrösön, a Károli Gáspár Református Egyetem kihelyezett tagozatán. A diakónus szót sokan nem, vagy csak a Bibliából ismerik. Ma is vannak diakónusok, bár nálunk ezt a szolgálatot kevésbé ismerik. Elsősorban szeretetmunkát végeznek, Bibliaórákat tartanak, de Istentiszteletet is tarthatnak, csak nem palástban és nem a szószékről. Magunkról még annyit, Sátoraljaújhelyről érkeztünk, ahol két évig voltam segédlelkész az ottani gyülekezetben. A teológia befejezése után Csete Szemesi István püspök úr mondta, hogy szükség lenne lelkészre Maradékon. Istennek hála megérkeztünk, az első benyomásaink kellemesek, reméljük, ha Isten is úgy akarja, sokáig itt maradunk.

A Halász házaspárt Detelin József gondnok, presbíterek Balog Irénke, Berta Zoltán, Csepregi Pál, Ipacs Anica, Prikel András és Urbán József nevében köszöntötte. Az istentiszteleten és a beszélgetésben részt vett még Varnyú Ernő, a VMSZ Szerémségi Körzeti Szervezetének elnöke, és Heretek György, VMSZ helyi szervezetének elnöke.

- Szeretnénk, ha megkedvelnék gyülekezetünket, falunkat, és Szerémségnek ezt a részét, ahol magyarok, köztük reformátusok is élnek itt a végeken, a szórványok

szórványában – mondta

Berta presbíter, valamennyi helybeli kíváncsiságát is tolmácsolva.

A lelki gondozás mellett nagyon fontos az iskola, az anyanyelvápolás.

-Ismételtén egy asztal mellé kell ülnünk valamennyiünknek, akiknek szívügye a nyelvünk, hogy még hatékonyabb

válhasson az anyanyelv tanítása az iskolákban is – jegyezte meg Varnyú Ernő. – A szép eredmények biztatóak, ezért nem lehet feladni, vagy megállni a megkezdett úton.

A maradékiak javasolják, hogy a tárgyalásokba, a lehetőségek kidolgozásába vonják be Majstorović Szikcsák Ágnes magyartanárnt, aki anyanyelvápolást tanít Maradékon az iskolában. A falu előtt is követendő családjának példája. A három gyermeke mindkét (a magyar és a szerb) nyelvet anyanyelvi szinten beszéli.

Hol vagyunk, és hogyan tovább a maradéki református gyülekezetben? Erre a kérdésre a lelkész és a presbíterek közösen keresik a választ. Augusztus idusán már megtartották első megbeszélésüket. Hittel vallják:

*„Csak az Úrnak nagy kegyelme,
hogy még nincsen végünk.(...)
Óh, mily jó az Úr azokhoz,
A kik Őrá várnak.
A sebükre balzsamot hoz,
Imáiknak szárnyat.
Fel szívünk a csillagokhoz,
Félre földi árnyak.
Óh, mily jó az Úr azokhoz,
A kik Őrá várnak.”*

Írta: Stanyó Tóth Gizella

*A képeket készítette:
Stanyó Tóth Gizella*

- Házi Áhítat -

2012 szeptember

Írta: Marton Iлона

Jelmagyarázat: E-este É-ének HK-Heidelbergi Káté

Szeptember 1. Szombat

Ezékiel 34. rész: „Így szól az én Uram, az Úr: Jaj Izrael pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyáját kell legeltetni?”

Ezékiel Isten kiválasztott prófétája. Ebben az időben Ezékiel prófétán keresztül üzent a Menny Ura az izraeli népnek, vagy éppen itt a pásztoroknak, azaz a papoknak, akiknek a feladatuk volt minden időben, ma is, hogy a népet jó lelki táplálékkal lássák el. Jaj azonban ha a pásztorok mai nyelven a lelkipásztorok vagy papok nem törődnek a nép lelki gondjaival, bajaival. Rengeteg gondja van egy embernek is, hát akkor, még ha egy gyülekezetben vannak 4-500-an, vagy sokkal többen is. Családlátogatás által, utcai beszélgetések által, vagy más alkalommal találkozunk mi lelkészek a nyájjal és kezdjük beszélgetni velük és bibliai-lelki megoldásokat adjunk a bánatos, sokszor megkeseredett embereknek. Ha pedig valakinek jól megy a dolga, akkor nem szabad elfelejteni a figyelmeztetést, hogy adjon hálát, és nézze, hogy a rászorulóknak is juttasson, vagy éppen a saját lelkével vagy családjával lelkével foglalkozzon többen, mert ez a világ nem a mi örök hazánk, hanem az odafenn valókkal is foglalkozni kell, mert számon kéri az Úr, hogy mit tettünk javainkkal? Izraelben a pásztorok nem törődtek a nép lelkével, és figyelmeztetést küld Atyánk nekik, hogy jaj nektek, mert csak magatokkal törődtök.

Ima: Uram, köszönöm, hogy Te törödsz a drága örökkévaló kincsünkkel, a lelkünkkel, add, hogy mi is időt szakítsunk saját lelkünk megerősödésére! Amen.

E: I. János 5, 1-5. É: I. Zsoltár HK: 1-2.

Szeptember 2. Vasárnap

Ez. 35. rész: “Megismersz engem, amikor ítéletet tartok fölötted. Akkor megtudod, hogy én, az Úr, meghallottam, mennyi szitkot szórtál Izrael hegyeire, amikor így beszéltél: Elpusztultak, nekünk jutott martalékul! Nagyszájúak vagytok, és sokat szidtatok engem. Én meghallottam!”

A történetben két nép ellenségeskedik, és az egyik felülkerekedik a másikon, de úgy, hogy Istent, az Urat káromolja, és a kiválasztott népet. Vigyázzunk Testvéreim, hogy egy népet se bántunk, de különösen az Úr nevét hiába fel ne vegyük, mert azt az Úr nem hagyja büntetés nélkül, aki az Ő nevét hiába felveszi. Rengetegen nem hisznek az Úrban, de ha valami nem sikerül a hitetlennek, akkor az Urat okolja a sikertelenségért. Egyszer valaki mondta a kisdíáknak, aki tanult szeget verni egy darab fába és az ujjára ütött a kalapáccsal. A gyermek persze egy nagyot mondott, a felnőtt azt mondta, nem Ő az oka, akit emlegetsz, hanem te, mert nem jól csináltad a dolgot. Így van ez mindig. A tehetetlen, ügyetlen ember káromkodik. A legszörnyűbb az, hogy a történetben is mondja az Úr, hogy hallott mindent mit mondott az ellenség, és megbünteti, őket, mert olyat mondtak. És minket is megbüntet, mert hallotta, amit mondtunk.

Nem lehet függetleníteni magunkat az Úrtól. Azt gondoljuk, hogy nem látjuk Őt, akkor Ő sem lát minket, nem így van. Ő mindig mindent lát, és mindent hall. Úgy éljünk, hogy vegyük minden

pillanatban tudomásul, hogy ott áll mellettünk, ekkor vigyázzunk majd szavainkra. Kérjünk szabadítást Jézus Krisztustól tisztátalan beszédeinkért, és megszabadít a káromkodó lélektől. Dicsérjük az Urat minden időben, mert megérdemli.

Ima: Uram, szabadítsd meg szívemet a káromló lélektől és Szentlelkedet add a szívembe, hogy mindig imádni tudjalak. Amen.

E: I. Ján 5, 6-12. É: 400. dicséret HK: 3-5.

Szeptember 3. Hétfő

Ez. 36, 1-21: “Amikor Izrael háza saját földjén lakott, tisztátalanná tették életüket... Rájuk zúditottam haragomat...”

Isten népe az izraeliták voltak. Ők sokszor hallgattak Isten útmutatására, és bíztak is az Úrban, de sokszor elpártoltak az Úrtól, tehát hűtlenné lettek. Miért leszünk hűtlenné Istenhez? Azért mert elégedetlenek vagyunk azzal, amit Atyánk a Mennyből ad nekünk. Szeretnénk elsők lenni, azaz a leggazdagabbak, a legokosabbak, szeretnénk sokaknak parancsolni, tehát a mi akarataink legyenek meg. Isten ezzel nem egyezik, mert a lelkünkben, ami örök, nagy kár származik. A testünkben való lélek Atyánknak akar engedelmeskedni. És ha a testünk kívánsága ezt nem engedélyezi, a bennünk lakó lélek szenved, fájdalmas sebeket kap. Isten tudja ezt, Ő a mi lelkünknek akar kedvezni, nem a testünknek. Így a testünk kívánsága és e világ kívánsága szerint élünk, de jegyezzük meg, hogy mi felettünk ott az Úr! Ő ezzel nem ért egyet és sokszor testi szenvedésekbe, betegségekbe taszít, hogy ébredjünk csak fel, Neki szolgáljunk, csak az Ő akarata legyen meg, akkor jól megy a saját lelkünknek, testünknek és családjainknak dolga is.

Ima: Uram, bocsáss meg, hogy a lelkemet sokszor sanyargatom, mert az én akaratomat cselekszem, nem a tiedet. Amen.

E: I. János 5, 13-21. É: 401. dicséret HK: 6-9.

Szeptember 4. Kedd

Ez. 36,22-38: “Az én Lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényemet megtartsátok és teljesítsétek. Az én népen lesztek, én pedig Istenetek leszek.”

Szüksége van az embernek Istenre. Ha nem az élő Isten felé fordulunk, akkor vigyázzunk, mert sok „istenek” vannak ebben a világban. Ezek a képzelte vagy ember által kitalált istenek bajt csinálnak nekünk és a Hatalmas Istent magunkra haragítjuk. Milyen isteneket gyárt a mai ember? Pénz isten, tudomány isten, valamelyik családtagot tekintti istennek. Sokszor az ember a magasabb rangú embert tartja istennek, mert az elintézte ezt - azt. Szórakozást, és vagyonát tekintti istennek, úgy gondolja a pénzével, vagyonával a másik ember fölé emelkedik, és parancsolhat másoknak. Hamis istenek ezek, de sokan eddig jutnak el. Nincs olyan ember a földön, aki vagy az Élő Istent imádjá, vagy képzelte isteneket. Még a dzsungelben a bennszülötteknek is vannak isteneik, ahány törzs, annyi isten. Izraelnek megmondja az élő Isten, ti lesztek az én népem és

én pedig a ti Istenetek. Bárcsak így volna ez velünk is. Jézus Krisztus által az Élő Isten a mi Istenünk, így távolítsunk el minden magunk készítette istenképet, amely testünkben-lelkünkben kárt okoz. Hiába próbálna a kisgyermek két-három pótszülőt találni, akik szeretik is majd, egy sem lesz az eredeti, vérszerinti szülő. Így vagyunk mi az élő Istennel. Csinálhatunk mi magunknak jó magyarázatokat a mi istenünkre, amit gyártottunk, de boldogok és biztonságban sohasem leszünk a halál és ítélet alkalmával.

Ima: Uram, add, hogy szívből és önként téged, az élő Istent válasszalak, aki Jézus Krisztus Atyja vagy! Ámen.

E: 2 Jn. É: I. Zsoltár HK: 10-15.

Szeptember 5. Szerda

Ez. 37: „Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre.”

Több ezer évvel ezelőtt az Úr mindent, amire csak szüksége volt a kiválasztott népnek, azt megadta. Isten a mennyből még azt is vállalja, hogy szentélyét közéjük helyezze, ami azt jelenti, hogy mindig ott lakik a népe között. Ha ott lakik, akkor mindent megad, ami a lelküknek, boldogságuknak, békességüknek szükséges. Ez a legnagyobb valami, ami csak létezik, ezt semmilyen nagyhatalmú ember nem tudja biztosítani. Ma az Úr köztünk van és pedig Szentlelke által, mindig itt áll mellettünk, sőt ha a szívünket kinyitjuk a Szentlélek előtt, akkor bennünk lakik. Szentlelke által vezet, örvendeztet, szeretetet ad, lábunkat a jó úton tartja, és átölel minden időben, mint egy nagyon szerető szülő. Így mi teljes biztonságban élhetünk, nincs szükségünk aggodalmaskodásra. Magunknak meg kell tenni Őfelé a lépést, hogy szívből akarjuk, hogy Ő legyen a szívünkben, életünkben is Isten, a Mindenható.

Ima: Uram, én ezt teljes szívemből és teljes lelkemből akarom, légy Uram, mindörökké! Ámen.

E: 3. Jn. É: VIII. Zsoltár HK: 16-20.

Szeptember 6. Csütörtök

Ez. 38: „De majd azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izrael földjére... Megbüntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporosót, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre.”

Sokszor beszélnek mostanában arról, hogy Izraelre nagy harci támadás vár. Góg hatalmas serege, aki el akarja pusztítani Izraelt. Tudjuk, hogy ma is sok ellenséges ország nem ismerte el Izraelt, mint országot. Számos helyről veszély fenyegeti Izraelt minden percben. De eljön majd Góg óriási seregével, majd Izrael megpróbálja térdre kényszeríteni és örökre megsemmisíteni. Mint olvassuk ebben a megvigasztaló üzenetet, hogy az Úr közbeavatkozik. Isten semmisíti meg az ellenséget, Gógot. Ilyen fegyverei vannak Istennek: földrengés, dögvész, záporosó, jégeső, tűz, és kénkö: ezekkel rendez az Úr vérfürdőt Gógnak és megsemmisíti. Felfoghatatlan háború lesz. A mi feladatunk, hogy helyezzük magunkat minden időben Isten oltalma alá. Mi magunk sehol se tudjuk magunkat megvédeni. Óhosszá tartozunk és ne a saját erőnkben és isteneinkben bízva várjuk a megoldást. Ma is számtalan veszély leselkedik ránk, úgy betegség, mint szárazság, vagy cunami, vagy más váratlan esemény és ki ment meg? Már most legyünk Isten gyermekei és helyezzük erős karjai alá magunkat és családtagjainkat.

Ima: Uram, add, hogy komolyan vegyem saját életemet és azt, hogy ebben a világban senki soha sincs biztonságban csak oltalmad alatt! Ámen.

E: Jud 1-4. É: XXV. Zsoltár HK: 21-25.

Szeptember 7. Péntek

Ez. 39: „Te pedig emberfia, prófétáld Gógról... Kiütöm az íjat a bal kezedből, és kiverem a nyilakat a jobb kezedből. Mindenféle ragadozó madárnak és mezei vadnak adlak eledelül...”

A próféta még egyszer parancsot kap, hogy Isten megbízásából hirdesse az utolsó nagy ellenség vesztét. „A tüzet bocsátani” képies kifejezés a háború indítására, hisz az elfoglalt városokat rendszerint fölégették. Izrael népének nem kell majd harcolnia, a dolguk csak a fegyverek begyűjtése és elégetése lesz. A hét év száma jelkép, a megsemmisítés végleges voltára mutat. Isten maga semmisít meg mindent. Ma is vannak nagy ellenségeink, akik minket akarnak elpusztítani, lelkileg főleg, mert tudják, hogy ha lelkileg befeketítenek, akkor nincs bemenetelünk a Mennyországba (Paradicsomba). A Sátán és az alattvalói az ördögök támadnak bennünket minden nap. Sokféle csábításai vannak. Ma az emberek rákaptak, hogy egy asztalnál vagy fa tárgynál lekopogják, hogy jól vannak. És még azt is hozzátészik: hála istennek. Ez nem a Mindenható Istennek szól. Ő sehol se mond ilyet. Ezt a lelkünk ellenségének istene kívánja, hogy őt imádjuk és öneki adjunk hálát. Ő sem borul le Jézus Krisztus előtt, aki Isten Fia, és azt akarja, hogy mi se boruljunk le Jézus Krisztus előtt, hanem ölelőtte. Ő önmagát nevezte ki Istennek.

Ima: Úr Jézus Krisztus, ne engedd, hogy az ördögök szép, kívánatos trükkökkel elvegyék a lelkemet és beszennyezzék, Te pedig ellenségem legyél. Én csak Te előtted akarok leborulni. Ámen.

E: Júd 5-13. É: 393. dicséret HK: 35-39.

Szeptember 8. Szombat

Ez. 40, 1-27: „A templomon kívül körös-körül várfal húzódott.”

Ebben az időben Izrael fogságban van. Várják, hogy mikor lesznek szabadok, vagy egyáltalán még lesz szabad országuk, házuk, templomuk? Igen, lesznek még szabadok, sőt olyan szép országuk is lesz és szép templomuk lesz, amit még sohase láttak. Ma ez azt jelenti, hogy itt látjuk, a bűn fogságában vagyunk, a bűnös testünk kívánságának fogságában vagyunk, az idő, a mulandóság is fogva tart, de lesz nekünk szabad, örök országunk a mennyben. Isten már a hívőknek elkészítette az örök országát, amely ott lesz Isten trónja előtt. Ez az élet arra való, hogy lélekben készüljünk az örök életre. Istennek nagy Prófétája mindenről beszélt, arról is milyen módon juthatunk be az örök hazánkba, és arról is, hogy mindenkit vár Atyánk. Tőlünk függ elutasítjuk-e ezt vagy teljes erővel odaszenteljük életünket.

Ima: Uram, én akarok a te országodnak lakosa lenni, add meg nekem ezt a hitet! Ámen.

E: Júd 14-19 É: XXX. Zsoltár HK: 1.

Szeptember 9. Vasárnap

Ez. 40, 28-49: „Azután bevitt engem a templom csarnokába.”

A templom, amelyet Isten ad Izraelnek csodálatos, abban az időben elképzelhetetlen szép és drága építmény volt. Sokan megcsodálták. Valóban Isten felséges voltát dicséri. Ez a templom előképe a mennyországnak. Az a különbség, hogy az nem mulandó anyagból készült, és nem emberkéz által, hanem a mennyország örökkévalóságából. Nem mondhatnám azt, hogy anyagból, mert ott nincs földi értelem szerint anyag, erről most itt a földön nincs szó, majd ott a mennyben új kifejezéseket, fogalmakat, szavakat tanulunk, mert ott semmi sem hasonlítható a földi porból készült világra. A lényeg az, hogy vágyjunk bejutni és mindennél fontosabbnak tartjuk oda bejutni, és örökre a leírhatatlanul csodálatos, elmúlhatatlan országban élni. Ott olyan dolgokkal találkozunk, amit emberi értelem ma ki sem tud

gondolni, sem elképzelni.

Ima: Uram, a Te szeretetedért, és Fiad áldozatáért, és hogy engem, porszemem fel akarsz emelni, az örökkévalóságba veled szeretnék lenni, és dicsérni örökkön-örökké! Ámen.

E: Júd 20-25. É: 428. dicséret HK: 44-49.

Szeptember 10. Hétfő

Ez. 41: „A templom belseje és az udvari csarnokok, meg a külsőbök, az ablakkeretek és az ablakmélyedések is a bejáratnál szemben három oldalon faburkolattal voltak ellátva körös-körül, a földtől az ablakokig, az ablakok pedig zárhatóak voltak.”

Az újonnan épülő Jeruzsálemi templom csodálatos felszereléseit mutatja itt a 41. részben. Már csak ezt olvasva is elbűvölő dolgokat olvashatunk. A Mindenható számára készült templom fenséges, semmilyen más épület, semmi nem hasonlítható hozzá. A Mennysország sem hasonlítható semmihez. Leírhatatlanul gyönyörű. Ott is vannak „lakóhelyek” Jézus Krisztus mondja: „Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek.” Ami lakóhelyre enged következtetni. Ott, akik Jézus Krisztus érdeméért bejutást kapnak, helyük lesz, sok gyönyörű utcákon és számos más helyeken. A mennyország méretei óriásiak. Sokan elférnek. Azok a lények, amelyek a jeruzsálemi templomot díszítették és hatalmát szimbolizálták, ott a mennyben valóság lesz. A jeruzsálemi templom és az udvar és oltár és sok más arra utalnak, hogy Atyánkat minden pillanatban imádni, dicsérni fogjuk, és szolgálni örömmel, és Őtöle kapott hatalommal. Az üdvözült sereg aktív munkatársa lesz az Úrnak, akik szóban és tettben dicsérik a Szentháromság Istent.

Ima: Dicsőítlek ma is és minden nap itt a földön, felfoghatatlan nagy kegyelmedért és szeretetedért, amit megmutattál Jézus Krisztusban. Legyen meg most és mindenkor a te akaratod, és tanítsd meg velem, hogy megértsem minden nap mi a te akaratod! Ámen.

E: Jel.1, 1-8. É: 180. dicséret HK. 69-71.

Szeptember 11. Kedd

Ez. 42: „Azután kivitt engem a külső udvarba.”

A templom környéke is csodálatosan el volt osztva és a legfeltűnőbb a mérhetetlen rend. Minden épület, a papok viselkedése, a papok ruházatai és a feladatok, amelyeket végeztek pontosan az Úr előírása szerint folytak. Minden alkalomra meg volt a feladat, külön a ruha és minden csodálatos méretekkel a templom körül, ami elhelyezkedett. Milyen jó lenne, ha ma is a lelkészek és a gyülekezetek ilyen pontosan betartanák az Úr utasítását. A jeruzsálemi templom és környéke és a benne levő szolgák és minden ablak, ajtó, minden terület, és a szolgák öltözete tökéletes volt, mondhatjuk, hogy kicsiben hasonló, mint a mennyei világ, amit ma még nem látunk. A mennyország előképe. Isten tökéletes, és minden, amit tesz, akár a földön, akár a mennyben az jó, vagyis tökéletes. Amikor a földet és mindent megteremtett azt mondta: „Igen jó.” A mennyország pedig tökéletes, mert örök. Mitőlünk is azt várja az Úr, hogy igen jól beszéljünk, és cselekedjünk itt a földön, a mennyben pedig tökéletesen fogunk tenni mindent.

Ima: Uram, könyörülj, hogy ne e világot szeressem, hanem még bajok és nehézségek árán is Tégedet. Ámen.

E: Jel.1, 9-20. É: 182. dicséret HK: 72-73.

Szeptember 12. Szerda

Ez. 43, 1-12: „És íme, Izrael Istenének a dicsősége közeledett kelet felől: zúgása olyan volt, mint a nagy vizek zúgása, a föld

pedig ragyogott dicsőségétől.”

Elkészült a templom, a szentély is, de a Szent még nem ment be a templomba. Most bemegy a Szent a templomba. Itt leírja Ezékiel, hogy Isten milyen dicsőséges. Valóban Istenünk hatalmát, Mindenhatóságát, fenségét, erejét, kegyelmét, irgalmát, szeretetét fel se tudjuk fogni. Nem is az a lényeg, hogy mi mint személyt lássuk, hanem az a fontos, hogy mit tervez velünk, porszem emberekkel. Le is van írva a Bibliában, hogy mit tervezett az emberekkel. Ez csodálatos örömhír. Azt, hogy mi porszem emberek egykor bemenjünk az Ő örök templomába, a Mennyei Jeruzsálembe. Ott majd meglepődünk az örök ország fenségén. De itt pedig az lep meg bennünket, hogy a bűnös embert is szereti, és Fiát, az igazat, feláldozta a bűnösökért, és ha ezt a mérhetetlen szeretetet itt a földön csak egy kicsit is a szívünkkel megérintjük, meggyógyulunk a bűnből. Meggyógyulunk a sok haszontalan kritikából és az Úr lesz a mi Istenünk, és ahogy Ő ragyogott mikor bement a templomba, mi is úgy ragyogunk.

Ima: Uram, add, hogy Te legyél egyedül Istenünk, és mi rád tekintve a te dicsőségedet ragyogjuk itt a földön az embereknek. Ámen.

E: Jel 2, 1-7. É: V. Zsoltár HK: 2-12.

Szeptember 13. Csütörtök

Ez. 43, 13-27: „... készítsék oda a papok az oltárra égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, én pedig kegyelmes leszek hozzátok – így szól az én Uram, az ÚR!”

Az Ószövetségben csak Izrael népének szólt ez a nagyszerű dolog, hogy a templom mellett álló oltárra mindenki odatehette áldozati állatát, amit felajánl az Úrnak a bűneiért. Megbánt bűneit odavihette az Istennek. Rengetegen éltek ezzel a lehetőséggel és az Úr kegyelmes volt hozzájuk, ha őszintén megvallották bűneiket és az ajándékot is őszintén adták a saját bűnükért Istennek. Voltak akkor is hamis bűnvallások, azt az Úr nem fogadta el, és ajándékait sem. Ma Jézus Krisztus az áldozati bárány. Ő függ miérettünk, bűnösökért. Oda lehet járulni őszinte bűnbánattal és bevallva minden bűnünket Atyánknak. Emellett adjuk oda Neki életünket, szívünket és kapunk kegyelmet és bűnbocsánatot. Ha csak szánkkal kérünk bűnbocsánatot, akkor nem fogadja el bűnvallásunkat Atyánk, és maradunk a bűnben. Olyan sokan úrvacsoráznak, templomba járnak és énekelnek, imádkoznak, de a szívük nem mozdul, és nem változik meg életük. Imádkozunk azokért, akik szeretnének Istentől bűnbocsánatot kapni, de eddig még nem tudtak őszintén megnyílni a Mindenható előtt.

Ima: Uram, távolítsd el az akadályt, hogy igazán meg tudjam előtted vallani vétkeimet, és az emberek előtt is bűnös voltomat, és igazán Neked adhassam szívemet, lelkemet! Ámen.

E: Jel 2, 8-17. É: 162. dicséret HK: 18-29.

Szeptember 14. Péntek

Ez. 44: „Ünnepeimre vonatkozó minden törvényemet és rendelkezéseimet tartsák meg, és szombatjaimat szenteljék meg.”

Nagyon fontos és hasznos, az ember egészségét szolgáló rendelkezések itt is ebben a részben és más részekben a Bibliában. Testileg - lelkileg az ember, ha ezeket ma is betartja, akkor sok betegségtől, békétlenségtől, feszültségtől menti meg magát, és ezzel együtt rengeteg büntől. Az Ő rendelkezései nagyon hasznunkra válnak, akár tisztálkodással kapcsolatos, vagy a másik emberrel és vagyonával való eljárása Istennek igen jó. Olvassuk el ezeket a rendelkezéseket és mindjárt meglátjuk, hogy ha alkalmazzuk is, rengeteg hasznunk származik belőle. Ma

az egészség és vele való dolgok az embernek a legfontosabbak. Már az Úr az Ő népét felvilágosította a tisztálkodási rendről, és a nem tiszta dolgoktól való távoltartástól. Ma rengeteg tisztátalan dolgot nem veszünk figyelembe és bajok származnak belőle. Túltápláltság, vitaminszegény ételek, túl sok zsíros étel, sok cukros dolgok és kevés gyümölcsfogyasztás betegséget és korai halált hoz a házhoz. Sok mindent elkerülhetnénk, ha az Úr napját megszentelné mindenki. Mennyei erővel feltöltekne, és Isten dolgaival foglalkozna az az ember, aki megszentelné a vasárnapot. Mindjárt másképp látná embertársát, és az Urat.

Ima: Uram, tenálad van a jó, add, hogy ezt a jót elfogadjam, alkalmazzam és a mindennapi életem részévé tegyem. Könyörgünk azokért, akik csak szokásból, vagy unalomból szentelik meg a Te napodat. Adj nekik Szent elhatározást, látást. Ámen.

E: Jel 2 18- 29. É: 197. dicséret HK: 1-5.

Szeptember 15. Szombat

Ez 45: „Adományként ajánljatok föl minden hómer búzából egyhatod éfát...”

Adakozásról van szó ebben a részben is és több helyen olvasunk erről. A felhívó nép nem szeret adni, csak kapni. Ha ad is, úgy hogy ki legyen hirdelve az ő neve, hogy mindenki hallja. Ez dicsekedés. Az adakozás az, ha senki se tudja meg mit adtam, akár pénzben, akár segítségben, akár más dolgot. Adakozással mutatja meg a hívő ember, hogy bízik az Úrban és az Úr valamilyen formában visszaadja. Mondják, hogy az Isten bankja a legjobb bank. Sok kamatot ad a szívből és örömmel adott adományra az adományozónak. Nagyot téved az, aki nem adakozik az Úr szolgálataira. Sok áldástól tartja magát távol. Merjünk bátram adni az evangélium előmenetelére. Az örömhírt várja e világ, és ha nem adjuk meg a világnak az evangéliumot pénz miatt, sokan a mi szűkmarkúságunkért kárhoznak el, azaz nem hallhatták az örömhírt. Figyeljük meg, más felekezetek adakoznak, és segítenek a rászorulóknak, munkát keresnek nekik, vagy, hogy valamit dolgozzon és Isten megáldja őket. Sokan csatlakoznak hozzájuk és munkalehetőséget is mutatnak nekik. Mi reformátusok nagyon le vagyunk maradva az adakozásban és ezért nincs mit megáldjon rajtunk. Ürül a szívünk, ürül a templomunk!

Ima: Könyörülj rajtam Uram, és add, hogy örömmel adakozzak! Ámen.

E: Jel 3, 1-6. É: 191. dicséret HK: 11.

Szeptember 16. Vasárnap

Ez. 46: „Az ország népe imádkozzék...”

Imádkozás, beszélgetés az Úrral. Az Úr szól a Bibliában, vagy egy-egy igehirdetés által, vagy keresztyén újság olvasása által az emberekhez, és ha szól az Úr, akkor nekem és mindenkinek, akit megszólít válaszolni is kell, természetesen beszélgetés formájában. Lehet kérdezni is az Úrtól és akkor figyeljük az igehirdetést, a válasz benne lesz. Az igaz hívő azért olvassa Isten igéjét mert hallani akar a mennyországról, érteni akarja, hogy mit akar a kis egyszerű ember életével az ÚR!

Egy nyolevaneves édesapa mondta el, hogy fizikailag már nem tudott segíteni a gyermekeinek. Voltak lelkész fiai is. A fiai azt mondták, hogy édesapám imádkozni tud, hogy a mi igehirdetéseinken keresztül sok ember hallja meg Isten hívó szavát. Hát igen, ezt még meg tudom tenni. Akkor a legnagyobb segítségét adja nekünk. Kell, hogy a gyülekezet minden nap imádkozzon a lelkészéért, a hitetlenekért, a nem templomba járókért, akik nagy bajban vannak, az előjárókért és minden emberért. Ha nincs imádkozó a gyülekezetben, akkor Isten se

szól a néphez.

Ima: Uram, most szeretném szívemet hozzád emelni, mert csak te tudod a családtagjaimat is és a gyülekezetemet is fenntartani, megvigasztalni, hitben megerősíteni és hogy mások, akik most még rugódoznak Isten országa ellen, szólítsd meg őket, és áldd meg életünket, szolgálatunkat! Ámen.

E: Jel 3, 7- 13. É: 1. zsoltár HK:1.

Szeptember 17. Hétfő

Ez. 47: „Ott víz fakadt a templom küszöbe alól...”

A víz fontos az életünkben, nélkülözhetetlen, nélküle nincs élet, se növény, sem ember nem létezhet. Lelki értelemben a víz az Igét, az Isten beszédét jelenti, amit a Bibliában találunk meg. Isten az emberekhez írta levelét, minden emberhez, hogy lelkét táplálja vele. Lelki élet sincs Atyánk beszéde nélkül, azaz a mennyei víz, az Ige vagy az igehirdetés nélkül. Rengetegen biológiailag élnek, sőt örvendeznek, de lélekben halottak. A Jelenések könyvében az egyik gyülekezetnek azt üzente az Úr, hogy az a neved, hogy élsz, de halott vagy. Lehet rengeteg emberről is elmondani, élsz, de csak testileg, lelkileg pedig halott vagy. Ők azok, akik látni akarják az Atyát. Testi ember nem láthatja az Istent. Isten emésztő tűz, kimondhatatlanul hatalmasabb tűz, mintha ledobnának bennünket az égbolton lévő Nap bolygóra. Mi lenne belőlünk? Hát még testileg az Úr elé állni, még hatalmasabb borzalom. Látjuk a keze munkáit, ami gyönyörű, elbűvölő, felfoghatatlan, szinte kikutathatatlan, amit teremtett. Hát, még ha egy cseppet belátnánk a Mennybe, mint kivételes embereknek lehetővé tette az Úr. Emberi szavakkal le se tudta írni, szavakat nem talált, olyan csodálatos. Mi csak tápláljuk lelkünket, hogy éljünk az Isten dicsőségére és az emberek javára és minekünk pedig boldogságunk és békességünk rejlik benne.

Ima: Uram, csak dicsőíteni tudlak, fogadd őszinte magasztalásomat, mert vallom, hogy kegyelmes Atyám vagy! Ámen.

E: Jel. 3, 14-22 É: 209. dicséret HK: 66-76.

Szeptember 18. Kedd

Ez 48: „A város neve pedig ez lesz: Ott az Úr!”

Ez a mennyei Jeruzsálem neve. Ez az ember életének értelme, Istennek tetszőnek, szentül élni itt a földön, és az életünk csúcspontja, bebocsátást nyerni a mennyei Jeruzsálembe. Ott nem a mi véleményünk számít, hanem Atyánk vizsgál meg, hogy az élet könyvében mi van írva rólunk. Az angyalok minden órában, éjjel nappal naplót vezetnek mondásainkról és tetteinkről, hitetlenségeinkről és szeretetünkéről, engedelmisségeinkről. A világ nagyon elcsábít, a világ mögött a Sátán csábítása húzódik meg. Minden nap húzza előttünk a mézes madzagot, és ha egy órára csak magunkba szállnánk, látnánk, hogy egy Csaló van e világi kívánságok mögött, aki Isten ellen lázít. Adja az Úr, hogy a Szentlélek Isten megvilágosítson minden embert és belássa, hogy csak az Igaz, örök Úrban érdemes bízni. Csak neki érdemes élni. A munkánk nem hiábavaló az Úrban. E világra bízni magunkat olyan, mint a példázatban, amikor a bolond homokra építette a házat és jöttek a gondok, bajok, és neki az életkedve is elment, mert összedőlt a háza. Míg a másik sziklára, Jézus Krisztusra építette az életét, és jöttek a nagy viharok, de semmit se tudtak vele tenni, megmaradt boldognak és békésnek. E két út között kell ma is választani. Amit választasz, oda mégy haláloed után.

Ima: Uram, engedd meg, hogy mindig melletted döntsek, jóban és rosszban! Ámen.

E: Jel 4. É: 397. dicséret HK: 88.

Szeptember 19. Szerda

Ámósz 1. Rész: „Ámósz beszédei, aki a tekói pásztorok közé tartozott.”

Ámósz Tekóa nevű faluban született. Ez Jeruzsálemtől 18 km-re délre terült el. Pásztor ember volt. Ebből a környezetből emelte ki Isten és hívta el, és küldte az ország északi részébe. Csak nagy ünnepeken szólt a néphez. Nem kérte rá a lakosság ezért meg is haragudtak rá és nemkívánatos személynek nyilvánították. Az északi országrészben II. Jeroboám alatt szolgált. A politika és gazdaság igen jól ment az ország ezen részén. Ez az országrész a Asszír birodalom fenyegető hatalmává nőtte ki magát. Pár év múlva ez az országrész megütközött az asszírokkal és elbukott. Ámósz próféta Isten üzenetét tolmácsolta a jómódú izraeli vezetőknek és népek. Ez az üzenet pedig szomorú volt, ami azt jelenti, hogy Izrael végórája következik (7-9 részekben). Betör majd a hatalmas ellenség és fogságra viszi a népet. Megnevezi Ámósz az okát, hogy miért jön Izraelre az ítélet. Azért mert elhatalmasodott az országban a korrupció. A földbirtok egyesek kezébe gyarapodott és a falvak elszegényedtek, ez ellentétben áll azzal, amit Isten rendelt a tízparancsolatban vagy 2 Móz. 21-23 részekben.

Ima: Uram, ne engedd, hogy a te parancsod ellen vétsek, mert akkor magamra vonom nagy haragodat. Add, hogy szentül éljek rendeléseiddel. Ámen.

E: Jel 5. É: LXXXIX. Zsoltár HK: 77-79.

Szeptember 20. Csütörtök

Ám. 2 rész: „Így szól az Úr: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Izraelnek, mert eladják pénzért az igazat, és egypár saruért a szegényt. Azt kívánják, hogy a nincstelenség a föld porát szórják fejükre, és elutasítják a nyomorultak ügyét. Apa és fia ugyanahhoz a nőhöz jár; így gyalázzák meg szent nevemet.”

A próféta hallgatói az első részben a hallottaknak örültek, amikor az Úr azt ígérte, hogy az ellenséget megbünteti. Itt a második részben a próféta Izrael bűneit sorolja fel, ez nagyon fájdalmasan érintette a népet. Isten törvénye szerint tilos volt izraelit rabszolgának eladni. A szegényeken segíteni kellett, ezt is a törvény írta elő. Ehelyett eladták az embereket. Az, hogy apa és fia ugyanahhoz a nőhöz jártak, a törvény szerint egyiknek a nőt feleségül kellett volna venni.

A bűneink az Urat nagyon sértik. A mai ember nem is tudja mi a bűn. Mindent megtesz, ami neki jól esik. Nem törődik azzal, hogy valakinek el kell számolni tetteivel. Nem hiszi, hogy az Úr szolgálja ott áll mellette és felír minden tettet, szót, amit az emberek kimondanak vagy megtesznek. Szabadon élnek, a saját törvényeik szerint, az pedig így szól: élvezd az életet. Az Úr ezért nagyon haragszik és mind nehezebb helyzetbe tesz bennünket. A bűn bennünk észrevétlenül pusztít lassan. Egy valaki mondta azt, hogy egy kisgyermek a mezőn talált egy kis rókát. Nagyon megszerette és az ingébe tette, hogy hazavigye. Így is tett, a kis róka kaparta a gyermek testét és a gyermek tűrte, tűrte. Addig kapart, hogy már a gyermek életveszélybe került. A bűn is ilyen. A lelkünket marja, marja addig, míg egyszer nem jelent nekünk Isten semmit és totál lelki halottak leszünk.

Ima: Óvj meg Uram a bűntől, és töröld el Jézus vérével és add, hogy szent életet éljek. Ámen

E: Jel 5. É: I. Zsoltár HK: 1.

Szeptember 21. Péntek

Ám. 3: „Az én Uram, az Úr semmit sem tesz addig, míg titkát ki

nem jelenti szolgálóinak, a prófétáknak.”

Érdekes tudnivaló, hogy Isten mielőtt cselekedett Izrael ellen vagy mellette, előbb a választott prófétán keresztül üzent a népek, hogy mit tegyen, vagy mit ne tegyen. Nehéz volt a próféta sorsa, mert sokszor a népek nagyon kellemetlen dolgokat kellett elmondani, mert az Úr azt mondta. Sokan nem hitték el, és azt gondolták, hogy a próféta rosszakarójuk. Nagyon sokszor a prófétákat megverték, megölték emiatt. Ma Isten prófétái az igehirdetők. Itt azt kell hirdetni a lelkésznek, amit az Úr üzen a népek. Természetesen a bűnben született emberek mindannyian vétkezünk nap mint nap, erre kell, hogy felhívja az Úr mindannyiunk figyelmét. Azt is elmondja örömhírként az Úr, hogy van szabadulás a bűntől. Jézus Krisztus a mi Szabadítónk. Hívjuk segítségül, ha észrevesszük, és a Szentlélek megérteti velünk, hogy a szánk, vagy tetteink, vagy indulataink nem méltók Isten csodálatos dicsőségéhez. Sokszor a gyülekezet is úgy érzi, hogy a lelkészek ellenük vannak. Nem, hanem Isten előre figyelmeztet, hogy vigyázz, mert jön a haragja az Úrnak, amit nagyon nehéz az embernek elviselni. Izraelnek is előre megmondta mi a bűne, és térjen meg abból és akkor a csapás az Úrtól elmarad. Ha megtért a nép, elmaradt a csapás. De ha nem, akkor fájdalmas dolgok következtek. Jó figyelni mindig az Úr figyelmeztetésére.

Ima: Uram, könyörülj rajtam, hogy komolyan vegyem a te Szavad! Ámen.

E: Jel 7. É: 411. dicséret HK: 88.

Szeptember 22. Szombat

Ámósz 4: „Halljátok meg ezt az ígét, ti básáni tehének Samária hegyén...”

Ámósz próféta a samáriai asszonyokat básáni tehéneknek nevezte. Az Úr haragudott ezekre az asszonyokra, mert nagyon nem jól viselkedtek. Básán a Jordán keleti vidékén egy különlegesen jó legelőterület volt. Ezek az asszonyok jólétükben a szegényeket még szegényebbé tették. Dirigáltak nekik. De saját férjeiket is eszközként használták fel kívánságaik szerint. Isten úgy tűnik megengedi ezt, de már a következő versben megérkezik az Úr visszavonhatatlan ítélete, ezt olvassuk ezen asszonyok jövőjéről: „Megesküdött szentségére az én Uram, az Úr, hogy eljön rátok az az idő, amikor szigonnyal visznek el benneteket, maradékokat pedig halászhorgokkal.” Ma is sok helyen, úgy szoktuk mondani „az asszony viseli kalapot”- hát ezt Atyánk nagyon nem szereti, és nem adja áldását arra a családra. Akármilyen is a férj, a férjet tette az Úr a család fejének, és ő dönthet, persze a felesége alázatos megegyezésével. Az Úr ezt nagyon megáldja. Nagy bajok sok családban azért vannak, mert a családfő hitetlen, vagy éppen ráhagy mindent a feleségére, ő pedig saját kedvtelésén dolgozik. A férjnek a család öréke kell lenni. A gyermekekkel el kell beszélgetni az Igéről elsősorban, akkor lesz tekintélye a családfőnek, ha az Ige vezeti őt és családját. Azután megértéssel kell fogadni a gyermekek terveit, nézeteit, nem ellenségesen és dirigálva. Valóban Isten segítségével lehet a jó úton maradni a családnak. Mind kevesebb a jó úton lévő család, és ezért sok az elválás, sok a magányos férfi és nő, nem mernek Isten előtt is egygyé lenni, mert nincs velük az Úr, aki összetartaná őket.

Ima: Atyám, beteg a lelkem, a családi életem, csak Te gyógyíthatasz meg, kegyelmezz nekünk! Ámen.

E: Jel 8. É: 243. dicséret HK: 88-90.

Szeptember 23. Vasárnap

Ámósz 5: „Ezt mondja az Úr Izrael házának: Engem keressetek,

és éltek!”

Ez nagyon modern szava Istennek hozzánk. Ne csak vegetáljunk, ne csak sodródjunk az árral, ne csak unalmasan, és értelmetlenül éljük mindennapjainkat. Ne csak belefáradva vonszoljuk magunkat egyik napról a másikra. Ne csak egyik napról a másikra élünk, mert még itt vagyunk a földön, hanem azt mondja az Úr: Engem keressetek és éltek. Mit jelent az, hogy éltek? Elsősorban tudom, hogy van a Mennyben elkészített hazám, mert Jézus az én bűnömért meghalt és hálából ezért a végtelen és kimondhatatlan ajándékáért Neki élek, azaz a hazámért, ami már a csodálatos, emberi elmével elképzelhetetlen gyönyörűségben készen vár. Élni azt jelenti, hogy itt van velem minden pillanatban az Úr, nem történhet olyan valami, ami káromra van. Ő, az Úr szeret, nevel sokszor bottal is, de javamra, előmenetelre nevel. Az élet azt jelenti, hogy mindenkinek partnere vagyok, segíteni akarok. Sokan várnak rám, és örööm, vidámságom származik abból, ha tudok segíteni a tehetetlenen, a megkeseredetten, a gyámoltalanon, a reményvesztetten. És minden ember látja, hogy bennem Szentlélek van, és számíthat rám, és egy szilárd talaj vagyok a másik ember remegő, életunt életében.

Ima: Add, Uram, hogy téged keressenek sokan, és életük legyen. Ámen.

E: Jel. 9,1-12. É: 400. dicséret HK. 55-60.

Szeptember 24. Hétfő

Ámós 6: „Ti azt gondoljátok, hogy messze van a veszedelem napja, ezért az erőszak uralmát közel hoztátok.”

Hárfa kísérettel dalolászunk, és azt hiszik, hogy zenénk olyan, mint Dávidé. Izrael népe nagyon elvilágiasodott, ahogy mai szóval fogalmaznánk. Ők a kiválasztott néphez tartoztak, az istentiszteleteiket megtartották úgy, ahogy az Úr parancsolta. Azonban a szívük távol van Istentől és ezért istentelenségeket csinálnak. Így Isten kemény ítéletét vonják saját fejükre. Már az Úr üzent a prófétákon keresztül, hogy jön az ítélet, de ők ebben nem hisznek. A kényelmet szeretik, a szórakozást. Több ezer éve történt ez a Bibliai rész. Lám, ma szinte ugyanezt írhatnánk le. A nép megkeresztelkedik, még házasságot is kötnek az egyháznál, halottaikat egyházilag temetetik nagy harangszóval, és lelkészi jelenlétben temetetik el, de hogyan élték le életüket? Istenfélelemben és családjukat is istenfélelemre nevelték? A parancsolatokra vigyáztak, hogy megtartsák? Rengetegen nem is törődnek a szent étellel és így Isten nagy haragját vonják maguk fejére, de még szomorúbb hogy gyermekeik és unokáik fejére is, mert az Úrral nem lehet játszani. Ha valaki gyermeket akar, akkor annak el kell gondolkodni, hogy nem ő a tulajdonosa, hanem az Úr, aki adja neki az életet. Ezentúl Ő csak Isten segítségével neveli, Isten dicsőségére és az emberek javára. Neveli és elkényeztet, és istentelen szórakozásokba beleviszi, késő éjjelig. Az Úr haragja van az ilyen családokon, és nincs békeség és megértés sem ezekben a családokban.

Ima: Uram, irgalmazz, hogy ne legyek a Te ellenséged, hisz csak Te vagy egyedül Úr! Ámen.

E: Jel. 9,13-21 É: 401. dicséret HK: 1-2.

Szeptember 25. Kedd

Ámós 7: „Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az Úr: Íme, egy sáskarajt teremtett. És amikor a föld egész növényzetét meg akarták enni, ezt mondtam: Ó, Uram, Uram! Bocsáss meg! Megbánta az Úr ezt: Nem történik meg!” - mondta az Úr.

Lám, Istennek milyen szerető szíve van, nagyobb, mint egy földi

apának. Egy egész országnyi nép vét az Úr ellen és egy próféta bocsánatkérésére az egész népek megbocsát az Úr, és nem történik meg a sáska-pusztítás. Mi is sokat vétünk és családjunk is. Milyen jó lenne, ha a családfők a gyermekeikért, és a család minden tagjáért könyörögnének bocsánatért. Biztos Atyánk szíve meglágyulna, megbocsátana és sok kellemetlen dolog nem következne be. Jób, akinek több mint 10 gyermeke volt, minden évben születésnapot tartottak, minden testvérnek. Barátok, barátnők ott voltak, ettek, ittak jó hangulatban voltak. Az apa, Jób, az ünneplés után egy bárányt áldozott az Úrnak, és kérte, hogy az Úr bocsásson meg nekik, hátha vétkeztek a gyermekei. Mi is kezdünk Istenhez fohászolni a Jézus Krisztus nevéért, mert vétünk mi magunk és gyermekeink is. Az Úr szíve megenged és a büntetés, kár, amit tervezett, nem következik be. Mi pedig változtassunk bűnös életünkön, hogy újabb haragja az Úrnak ne legyen rajtunk!

Ima: Uram könyörülj családtagjaimon, a gyülekezeten, hisz, vétettünk ellened és bocsáss meg az Úr Jézus Krisztus nevéért! Ámen.

E: Jel. 10 HK: 6-9. É: 401. dicséret

Szeptember 26. Szerda

Ámós 8: „Jön majd olyan idő - így szól az én Uram, az Úr -, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérré fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az Úr igéjének hallgatására.”

Pozitívan csengenek ezek a szavak, olyan szempontból, hogy a nép hallani akar Isten szaváról. Eddig csak a bálványokkal foglalkoztak, nem érdekelte őket, hogy mit mond az Úr. Az Úr azonban elveszi az Igét, ami táplálná a lelkeket és vigasztalna. Elveszi az Igét, hogy lelki szomjúságukat ne tudják eloltani Ez a negyedik látomása a prófétának, most már kegyelem sincs, ez be fog teljesedni. Annyiszor az Úr megbocsátott, hogy a nép azt gondolta, lehet a bűnt a végtelenségig művelni. Nem, Isten kegyelme ezt egyszer nem engedi tovább. Ma is szinte minden téren szól az ige, hogy „Keress az Urat” és a nép még inkább jobban elfordul. Nagyon nagy kárt tesz az Úr. Megengedi a cunamikát, számtalan természeti katasztrófákat, földrengéseket, betegségeket, stb. A nép azt gondolja, amit a Sátán az Édenkertben mondott: „Olyanok lesztek, mint az Isten.” Hát nem lettünk olyanok, sőt gyarló, pipogya emberek lettünk, akik a legkisebb bajban panaszkodunk, sírunk. Az Urat kérdezzük, miért van ez így, miért éppen énvelem? Jusson eszünkbe, hogy éppen velünk akar beszélni, és mi a bálványokat hallgatjuk, a szemét TV műsorokat, a szomszédok és ki tudja kiknek a hazugságaira ülünk fel. Nem érdekelt Isten szava. Lassan az Úr elveszi az Igét. Éhezni fogunk, és szomjúhozni lélekben, de nem lesz Ige, ami gyógyítja gondjainkat.

Ima: Uram, könyörülj rajtam, hogy a bálványaimat ne hallgassam! Ámen.

E: Jel 11. É: I. Zsoltár HK: 11-19.

Szeptember 27. Csütörtök

Ámós 9: „Jóra fordítom népem, Izraelnek sorsát. Az elpusztított városokat felépítik, és laknak bennük. Ültetnek szőlőket, és isszák azok borát, kerteket művelnek, és eszik azok gyümölcsét.”

A hívő embereknek az új földön mindent megad az Úr. Felsorolni se lehet. Hív a Bibliában a nagy vacsorára, hív, hogy béküljünk meg vele és azt a helyet, amelyet Jézus Krisztus készített foglaljuk el. Az Úr úgy szeretne mindenkit átölelni és vele egy közösségbe hívni és látni, mint ahogy a szülő szereti,

ha gyermekei és unokái egy asztalnál ülve boldogok és szeretik egymást. Szentlélek Isten, még sokakat szólíts meg, hogy a bűnt elhagyván, az Atyát és a teljes Szentháromságot imádvá engedelmeskedjünk még itt a földön és hamarosan pedig Nálad együtt lehessünk és Neked örömmel, boldogan szolgálhassunk. Közelít Jézus Krisztus második eljövetele, hogy megítéljen bennünket, mit cselekedtünk itt a földön. Ő a gazda, nem élhetünk úgy, hogy nem ismerünk el senkit magunk felett.

Mindig rosszabb és rosszabb az élet, ha mindenünk is megvan, akkor is boldogtalanok vagyunk. Ha jó pozícióban vagyunk, akkor is érezzük, hogy valaki hiányzik az életünkből és pedig az Úr, aki Atyánk is és hiányzik átölelő szeretete. Egy valakinek jól ment sorsa, azonban lassan idősödött. A családjának meghagyta, hogy a fejfájára azt írják: "Meghalt szeretet hiányában".

Ima: Uram, mindenem megvan, Te hiányzol az életemből és a Te szeretetedet add, hogy mindenestől a tiéd legyek! Ámen.

E: Jel. 12. HK: 22-25. É: 389. dicséret

Szeptember 28. Péntek

Zakariás 1. rész: „Úgy bánt velünk a Seregek Ura, ahogyan útjaink és tetteink miatt jónak látta.”

Izrael népe hetven évig volt a babiloni fogságban, mert nem szerették az Urat, a mi Atyánkat. E történet arról beszél, hogy Zakariás jogosnak látta Isten nevelő eszközét, a fogságot. Tizennyolc év telt el azóta, hogy hazajöhetett a nép Babilonból és a nép újból a bálványokhoz fordult. Ezért az Úr újból előveszi nevelőpalcáját. Előbb a próféta által kéri a népet a Mindenható Úr, hogy térjenek meg a bálványimádásból. Mi ma a bálványimádás? Az, amivel a legtöbb időt töltjük, ami kedvesebb, mint Isten, ami számunkra nagyon értékes.

Az Urat semmi és senki sem pótolhatja. Úgy, mint a szülői szeretetet se pótolja ház, nyaralás, autó, szép ruha. Ezek mind kellenek, de a legfontosabb a szülő a kisgyermeknek. Nekünk ugyan így, sok mindent megad az Úr, hogy örüljünk és élvezzük az életet, de az Ő szeretetére minden embernek szüksége van. Keressük az Urat, és megtaláljuk. Ha Ő mellettünk van, akkor van örömünk, békességünk. Nélküle semminek sem tudunk örülni és betelni vele.

Ima: Atyám, Te hiányzol az én békétlen, megsebzett, magányos, megfáradt, szegényes lelkemnek. Jöjj Szentlélek Isten és végy lakozást bennem, kérlek a Jézus Krisztusért! Ámen.

E: Jel. 13, 1-10. HK: 33-37. É: XXV. Zsoltár

Szeptember 29. Szombat

Zak. 2: „Angyal lépett eléje, akinek ezt mondta: fuss oda ehhez az ifjúhoz, és mondd neki, hogy falak nélküli város lesz Jeruzsálem, olyan sok ember és állat lesz benne! Én magam oltalmazom minden felől - így szól az Úr.”

Látomás Jeruzsálem jövő nagyágáról. Ez a város már elkészült az Úrnak szolgálói számára. Még ma is tart a hívogatás e városba, még a szószékeken, a TV-ben, az interneten, az újságokban, tereken szól gyarló emberi szavakon keresztül a bálványimádó néphez, akik szeretet nélkül élnek, hogy lépjenek be a mennyei Jeruzsálembe. Hagyjátok a bálványokat, a magatok dicsekvését, mert porok és hamuk vagytok. Egy láthatatlan bacillus megfertőz és talán hamarosan már porok vagytok. Mire lennétek magatokra büszkék? Ha Isten nem adnak erőt, egészséget, egy romba dőlt kártyavárak volnátok! Azonban, akik Istenhez fordulnak, és Neki adják életüket, új, halhatatlan testben és valóságban a mennyei Jeruzsálem polgáraivá válnak. Ide hív téged az ÚR! Te magad kell, hogy dönts az élet és a halál

között. Mit döntesz?

Hallgasd az Igét, hogy többet megtudj a szerető Édesatyáról, akivel mindenkinek egyszer személyesen találkozni kell. Úgy találkozunk vele, hogy ha Krisztus vére tisztára mosta lelkünket, a múltban elkövetett bűneinkért, Jézus áldozatáért nem dob ki az örök szenvedésbe.

Ima: Uram adj bölcsességet, hogy javamra döntsek, ne a világ csábítása szerint éljek, hiábavaló életet! Ámen.

E: Jel. 13, 11-18. HK: 38-44. É: I. Zsoltár

Szeptember 30. Vasárnap

Zak. 3: „Így szól a Seregek Ura: Azon a napon meghívja majd egyik ember a másikat a szőlőjébe és a fügefájára alá.”

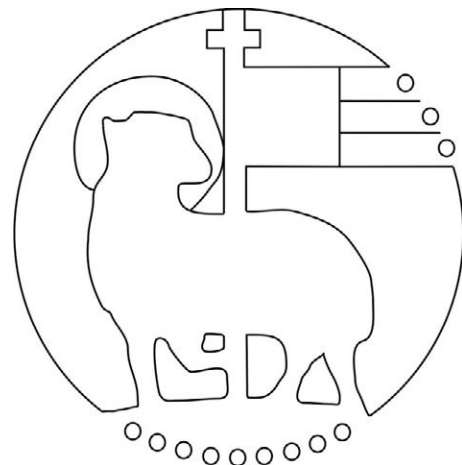
Olvasása ennek az igének elcsodálkoztat, hogy még lesz ilyen. Ma senki se akar senkit ismerni. Egy történetet írok le, nagyon tanúságos. Három idős férfi elment egy családhoz. A háziasszony volt csak odahaza, ők inkább a férjével akartak beszélgetni, de bemutatkoztak az asszonynak. Az egyiket Sikernek, a másikat Jólétnek, a harmadikat Szeretetnek hívták. Elmentek és később visszajöttek, amikor a ház ura is odahaza volt már. A feleség elmesélte a férjének, hogy három ember kereste: Siker, Jólét és a Szeretet. Most itt is vannak. Kimegy az asszony és mondja, hogy itthon van a férje. A három idős azt mondja, hogy válasszanak, kik menjenek be a házba: Siker, Jólét vagy Szeretet? Elmondta ezt az asszony az urának és ő azt mondta, hogy jöjjön a Jólét. A felesége azt mondta, jó, de a jóléthez szerencse is kell, jöjjön inkább a Siker. A jóléthez kell szerencse is. Erre a menyűk is beleszólt és azt mondta, hogy inkább a Szeretet jöjjön, akkor majd az egész család jól érzi itt magát. Hát rendben van. Az asszony kimegy és mondja, hogy jöjjön be Szeretet. Erre fel mind a hárman bementek. A családfő azt mondta, ha a Szeretetet behívtátok, oda bemegy a Siker is és a Jólét is. –Ma is így van, Isten Szeretet, ha behívod az életedben, akkor lesz mindened.

Ima: Uram, aki magad vagy a Szeretet, jöjj szívembe örökre! Ámen.

E: Jel, 14, 1-13. É: 408. dicséret HK: 88-98.

Arany János írja:

**„Vidd be a Bibliát a házádba
és beviszed vele a férj szeretetét,
a feleség hűségét,
a gyermek engedelmisségét,
megenyhítet a család baját,
megszaporítod a család örömét.”**

XV. Pacséri Református Gyermek és Ifjúsági tábor

Július első hetében került sor Pacséron a Református Egyházközség szervezésében a XV. nyári táborra. A tábor programját a hollandiai testvéreink támogatásával erdélyi testvéreink dolgozták ki az idén, amivel tavasszal Nagyváradon ismerkedhettünk meg. Így ezt a programot minden gyülekezet megkaphatta nálunk is és a bibliai történetek üzenetét próbáltuk többféle módon még hangsúlyosabbá és érthetőbbé tenni a gyermekek számára.

Dél előtt két csoportra osztva folyt a foglalkozás a gyermekekkel, külön voltak óvodások és külön az iskolások.

Dél előttként bibliai történetekkel ismerkedhettek meg, melyhez kapcsolatosan kézműves foglalkozások voltak, énekek és játék. A csoportos beszélgetéseknél a gyermekek megoszthatták saját tapasztalataikat és a kérdésekre közösen kerestük a választ.

A tábor témája: Ezt látnod kell! S, hogy mit kell látni, azt naponta közelebb hozta hozzánk egy-egy nap üzenete:

- 1.nap üzenete: *Lásd, Isten gondoskodik rólad*
- 2.nap üzenete: *Lásd, Isten jól tesz veled*
- 3.nap üzenete: *Lásd, Isten nem okoz neked csalódást*
- 4.nap üzenete: *Lásd, Isten örökös felettek*
- 5.nap üzenete: *Jézus az, aki látóvá tehet!*

A közös ebéd után délutánonként az iskolások különféle kézműves foglalkozásokkal ismerkedhettek meg és próbálhatták ki ügyességüket, türelmüket. Ezekből a munkákból vasárnap kiállítás készült, melyet istentisztelet után megtekinthettek az érdeklődők.

A vasárnapi záró istentiszteleten a gyermekek is énekeltek ünnepélyesebbé téve így hálaadásunkat. Mert hálával tekintünk vissza az elmúlt évekre, s örülünk, hogy mindig szép számban vesznek részt gyermekeink is. Reméljük, hogy az elhintett mag egyszer majd felnő és gyümölcsöt hoz. Reméljük, hogy az a szeretet, ami-

vel körülvettük gyermekeinket – „megízelve” kívánatos lesz a számukra is és majd ők is ezt adják tovább másoknak, hogy szeretetben és békességben tudjuk harcolni mindennapi küzdelmeinket és mindig lássuk meg Isten gondoskodását!

Örülünk, hogy tovább ápolhatjuk a barátságot, testvéri közösséget kisújszállási testvéreinkkel és az idén is közöttünk lehettek.

Bucsainé Kovács Piroska kisújszállási tanárnő nevelőként már negyedik alkalommal járt közöttünk. Köszönő és köszöntő beszédét idézem:

“Megtiszteltesnek érzem, hogy itt állhatok. Itt állhatok immár negyedik alkalommal és köszönetet mondhatok minden kisújszállási nevében mindazért a gondoskodásért, szeretetért amit itt kaptunk mindnyájan ezen a héten. Szeretném megköszönni a lelkésznek azt az önfeláldozó munkát, mellyel 15. alkalommal is megszervezte a Református Gyermektábort és helyet adott benne nekünk is.

Köszönet a konyhás néniknek a finomabbnál finomabb ételekért, tésztákért, amit a nagy hőség ellenére is szívvel-lélekkel készítettek nekünk!

Köszönet illet mindenkit, aki bármivel is segítette a tábor megvalósulását!

Nem utolsó sorban köszönettel tartozunk azoknak a családoknak, akik befogadták gyermekeinket és egy héten át családtagként bántak velük! Úgy érzem fizikailag mindnyájan elfáradtunk, de lelkileg feltöltődünk. Összefog, összetart minket valami.

Végezetül a Püspök úr szavait idézve kívánom mindenkinek, hogy legyen készség a szívében a szépre és a jóra, s mindez a szépség és jóság mint egy bumeráng, szálljon vissza mindenkire!

Békesség legyen mindannyiunkkal! “

*Csányi Erzsébet
lelkipásztor*

ISMÉT EGY HÉT A SZERETET JEGYÉBEN!

„A szeretet türelmes, jóságos, a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazságnak. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.”
(I. Kor 13, 4-8)

Ezt a szeretetet tapasztalhattuk meg idén már sokadszorra, a hagyományossá vált határon túli Szeretet-hetek keretében, ami idén második alkalommal Vajdaságban, Bácsfeketehegyén került megrendezésre a Központi Otthonban.

A tábor résztvevői a Kárpát-medence különböző területeiről érkeztek. Jött csoport a Felvidékről, Blanár Erik református lelkipásztor vezetésével. Veres Edit református hittanoktató Kárpátaljáról hozott csoportot. A Partiumból érkezett Máté József református gondnok gyermekekkel. Vajdaságból, Pacsérről csoportjával Szabó Éva érkezett, aki vasárnapi iskola vezetésével foglalkozik. A helybeli, bácsfeketehegy-i gyermekeket Paczal Levente, egyetemi hallgató fogta össze. Az Anyaországból, Kecskemétről érkeztek résztvevők, Marozsiné S. Nagy Erzsébet tanító és református hittanoktató, Hodánics Tamás református lelkipásztor, Vass-Eysen Ábel tanító és református hittanoktató, és jómagam vezetésével. Nagy segítségünkre voltak továbbá Harangozó László, bácsfeketehegy-i református lelkipásztor, akinek vendégszeretetét ezúton is köszönjük,

valamint Halász Sámuel és Renáta, akik több program szervezését is felvállalták.

Néhány éve megszületett egy álom, Bárdos Edit a Kecskeméti Református Gyülekezet tagjának fejében, ami az Úr Isten, és a jószívű adakozók segítségével valósággá vált, immár többedszerre. Az álom szereplői határon túli magyar gyermekek, akik a Szeretet-héten lelki gyarapodás, identitás tudat erősítése, és ismerkedés céljából vehetnek részt.

Bácsfeketehegyén tartalmas napokat tölthettünk el. A reggelek áhítatokkal és énekléssel, valamint énektanulással teltek, amiket Szeretet-foglalkozások követtek. A hét témája a szeretetnyelvek voltak, pontosabban a minőségi idő, a szívesség, az elismerő szavak és az ajándékozás. Ezeket kiscsoportos foglalkozások keretében dolgoztuk fel a gyermekekkel.

A délutáni csendes pihenőben lehetőség nyílt ismerkedésre, játékra, valamint egy Magyar Kincses-tár elnevezésű vetélkedő keretében mindenki megcsillogtathatta énekhangját egy-egy magyar népdal erejéig. Szébbnél szebb verseket, színdarabokat is láthatott a vezetőkből verbuválódott zsűri. A legszebb produkciókat bemutató résztvevők felléphetek a gálaműsoron, valamint a vasárnapi istentiszteletet követően a templomban is. Egyik délután lehetőség nyílt pólófestésre, és gyöngyfűzésre is. Az esti programok is változatosak voltak. Néztünk filmet, énekeltünk a tábortűz mellett, és vendégül láttuk a szabadkai Shalom ifjúsági keresztyén zenekart

is, akiknek lelkes fellépését ezúton is köszönjük.

Egyik nap Szabadkára és Palicsra szerveztünk kirándulást. Megnéztük a Városházát, ellátogattunk a Szabadkai Református Egyház parókiájára, ahol Surányi Réti Katalin református lelkész nő fogadott minket, és mesélt szolgálatáról és gyülekezetéről. A délutánt Palicson töltöttük, a tópart a gyermekek kacagásától volt hangos.

Hálás a szívünk, hogy együtt tölthettük el ezt a hetet. Ismét bebizonyosodott, hogy ha politikai határok el is választanak minket egymástól, az Úristen szeretetének, kegyelmének és jóságának köszönhetően egyek vagyunk a hitben, s innentől kezdve értelmetlen bármilyen határokról is beszélni.

Lénárd Valentina

XII. Szeretet-hét Kecskeméten

A Kecskeméti Református Egyházközség az idei évben is megszervezte a szeretet-hetet a Kecskeméti Emmaus házban, amely július 30.-tól augusztus 5.-ig tartott.

Az idén Tivadarfalváról (Kárpátalja), Kisgéresről (Felvidék), Biharfélegyházáról (Parcium), Magyarbikáról (Erdély) és Pacséról (Vajdaságból) várták a vendégeket.

Pacséról öt gyermek vett részt ezen az alkalmon Szabó Éva vezetésével.

Minden reggel vezetői csendességgel indult a nap, majd felcsendül az ébresztő énekszó. Utána finom reggeli következett. Kuti József kecskeméti lekipásztor volt a tábor pásztora és ő tartotta a reggeli áhítatokat is, ami után a szeretet-foglalkozások következtek. Négy csoportra voltak osztva a gyermekek, korosztály szerint és csoportokba voltak a szeretet foglalkozások. Isten-szeretet, testvér-szeretet, haza-szeretet és természet-szeretet. Ebéd után különböző kézműves foglalkozások voltak, sok játék és sport.

Egy nap Kecskemét városát látogattuk meg. Esténként vendéglőadók tanítottak a gyerekeknek. Volt csillagászat, íjászkodás, történelmi előadás és koncert. Vasárnap hálaadó Istentisztelettel zárult a tábor, majd a gyermekek örömteli szívvel indultak haza.

Megtapasztalhatták az egymásért érzett felelősség és szeretet nagyságát és Isten gondviselő szeretetét és kegyelmét. Köszönjük a lehetőséget, gondoskodást és a sok-sok szeretetet!

Szabó Éva

RÁDIÓS ISTENTISZTELETÜNK IDŐPONTJA SZEPTEMBERBEN

Értesítjük testvéreinket, hogy a legközelebbi református istentiszteletet 2012. szeptember 16-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8.05 - 9.00 órakor a 90,5/92,5 MHz-en hallható.

MUNKÁLATOK

Újabb felújító munkálatok folynak a torontálvásárhelyi református egyházközség 1838-ban felépített templomán. Az évekig elhúzódó, talán túlon túl is körültekintő előkészületek után végre a tetőszerkezetbe is beépülhetnek az új horodzógerendák. Ezzel egyidőben történik az elavult cseréplécek cseréje, illetve a cserepezés, továbbá az új, esővízgyűjtő és elvezető csatornarendszer megépítése is.

*Lejegyezte és fényképezte:
Martinek Imre*

Esküvő a zentai imaházban

Örömet szereztek gyülekezetünknek, amikor a volt hittanosunk és konfirmandusunk azzal a kívánsággal jelentkezett, hogy imaházunkban szeretnék Isten színe előtt házasságukat megkötni, megáldatni. Az esküvői szertartás 2012. július 14-én volt, Harangozó László gondozó lelkészünk szolgálatával.

Örülünk, hogy fáradozásunk a fiatalokkal Isten segítségével, lassan meghozza gyümölcsét, és ez által fiatalodik a zentai szórványgyülekezet.

Áldás-Békesség-Istentől!

Popović Gizella gondnok

Zázrovity Lídia és Kopasz Szabolcs esküvője

GYERMEKOLDAL

A KAGYLÓHÉJ

A tengerparti nyaralások gyönyörűségéhez az is hozzátartozott, hogy Tomi kagylóhéjat gyűjtött. Nem lehetett megenni, annyifélet talált apály idején. Apjával sétált a homokos parton, és mindketten nagyon élveztek.

“Apu, nézd! Milyen különös formájú tengeri lény! Ilyent még nem láttunk! - légy óvatos - kérte apját, amikor az letérdelve gondosan vizsgálta a talált kagylót -, lehet, hogy veszélyes! Csíp vagy harap, vagy másféle módon árt!”

“Ez már nem, kisfiam!” - nyugtatta meg az apa -, nincs benne élet!”

“Nincs?” - hitetlenkedett Tomi, és minden oldalról megnézte a leletet.

“Ez már csak üres burka az állatnak. Tudod, mi ez? Egy tengeri ráknak a páncélja. A rák életében eljön az idő, amikor kipréseli magát és otthagyja a páncélját...”

Mielőtt Tomi további kérdéseket tett volna föl, azt kérdezte tőle az apukája, emlékszik-e arra, amikor nagypapa meghalt? Tomi természetesen emlékezett rá. Pedig jóval kisebb volt akkor, de azt sem felejtette el, amit apa akkor mondott neki, hogy nagypapa a mennybe ment. Ő pedig nem igen értette, hogy a teste benne van a kopszóba, és mégis a mennybe ment? - De mi köze ehhez a kagylónak?

“Valahogy úgy van ez is - mondta apja -, a rák elhagyta a burkát, a kagyló itt maradt.

Nagy-apa teste is itt maradt, de a lelke - a halhatatlan rész - elment Istenhez. A rák persze nem hallhatatlan, csak a megértés kedvéért magyaráztam!”

“Ez a kagyló azonban mégis nagyon szép! Eltehetem a gyűjteményembe azért?” - kérdezte Tomi.

“Miért ne?! Legalább ha látod, emlékezni fogsz erre a beszélgetésre és arra, hogy az emberek teste csak a lelkük burka. Vagyis a látható takarja a láthatatlant! Helyesebben: a látható a láthatatlan burka!”

“Értem apa, és örülök, hogy erről beszél-tél!” - mondta Tomi és elhatározta, hogy a kagyló mellé ezt az igés könyvjelzőt teszi:

Aranymondás:
„Kiköltözni a testből,
és hazaköltözni az Úrhoz”
2 Korintus 5,8

Fedőlapon a bácsfeketehegyi református templom orgonája látható

Református Élet, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja
 Felelős főszerkesztő: Dr. Csete Szemesi István, püspök
 Bácsfeketehegy, Testvériség utca 26

Szerkesztették: Halász Sámuel és Renáta, reformatusélet@gmail.com

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget, lapzártá minden hónap 15-én. Az írások rövidítését és szerkesztési jogát fenntartjuk

Nyomtatva: Forum-Újvidék • Megjelenik 1500 példányban
 Országos Egyházunk hivatalos honlap címe: www.szrke.com

CIP - Каталогизација у публикацији
 Библиотека Матице српске, Нови Сад
 275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Csete Szemesi István. - 1. évf., 1. sz. (1966) - . - Bácsfeketehegy : Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30 cm

Mesečno
 ISSN 2217-7574
 COBISS.SR-ID 19120130

XV. Pacséri Gyermek és Ifjúsági tábor

2012.07.04 11:58

2012.07.04 12:06